

indøvede og derfor maaske vil reagere i ikke ringe Grad overfor en Kontrol, der gaar efter de sædvanlige Former. Derfor er man i Administrationen fuldt beredt paa at lempe disse Former saa meget, som det er gørligt under Hensyn til Kontrollens Effektivitet, og tage alt muligt Hensyn til de paagældende, som nu for første Gang skal ind under en saadan Kontrol.

Overfor det ærede Medlem Hr. P. Munch maa jeg modsige en Bemærkning om, at Administrationen i al Almindelighed har Tilbøjelighed til at give Kontrollen saa skarpe og strenge Former som muligt. Det passer ikke for dansk Skatteadministration, og jeg tror, at det vil bekræftes af de allerfleste næringsdrivende, som kommer ind under den. Kontrollen har tværtimod gennemgaaende vist en vis Elasticitet, et rimeligt Hensyn til det praktiske Livs Krav, og dette er, kan jeg med Glæde sige, i fuldt Maal anerkendt af de næringsdrivende, som er Genstand for Kontrollen. Selvfølgelig vil først og fremmest Generaldirektoratet ikke paa et saadan nyt Beskatningsomraade gaa strengere frem end højest nødvendigt. Det ærede Medlem fandt, at det var en Forringelse at tage Kakaoen med. Ja, det kan man fra et vist Synspunkt sige; men det er en ønskelig Bestemmelse for Kontrollen, og det er ogsaa ønsket af forskellige af Erhvervets Udøvere, fordi — og det er den Grundbetragtning, vi atter og atter er kommet tilbage til ved Drøftelsen af dette Lovforslag — de honnerte Udøvere af Erhvervet er i allerhøjeste Grad interesserede i, at Kontrollens Bestemmelser ikke omgaa; saa at de mindre honnerte og mindre omhyggelige skal profitere ved en Konkurrence, som føres paa Grundlag af, at man er sluppet udenom Kontrollens Bestemmelser.

Det ærede Medlem henviste til sidst til sit Universalmiddel: Forringelsen af Militærudgifterne. Jeg kommer til at tænke paa etgangs tysk Udtryk, naar jeg hører denne stadige Paakaldelse af Militærudgifternes Forringelse, som baade skal kunne give Mulighed for Forhøjelse af Aldersrenteudgifterne og hjælpe os til at kunne undvære Chokolade- og Luksusskatten — ja, jeg tror overhovedet ikke, vi har haft noget Skattelovforslag, som den ærede Opposition har været Modstander af, hvor

man ikke har sagt: Dette kan vi storartet undvære, for vi kan jo bare nedsætte Militærudgifterne! Dette minder mig om det tyske Udtryk: „Ein Mädchen für alles“. En saadan: „Mädchen für alles“ er i Sandhed Militærudgifternes Reduktion.

Til det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen skal jeg sige, at jeg kan ikke besvare hans Spørgsmaal om, hvilke Besvigelser der har fundet Sted. Jeg vilde ikke finde det rigtigt at komme ind paa Enkeltheder af, hvad der kan forefalde; hvor det ikke er meget grove Tilfælde, kommer det ikke frem for Offentligheden; man retter Forholdet, og vedkommende svarer eventuelt en Bøde. Men selv om Administrationen gennem de Erfaringer, den har indvundet ved Udførelsen af en Lov, kan se, at der er svage Steder, er den meget ofte ikke i Stand til med Bestemthed at kunne paapege visse bestemte Forhold. Det er netop det farlige ved Sagen. Hvis Administrationen tydeligt kunde se, hvor Lovoverskridelserne finder Sted, var de strenge Lovbestemmelser ikke nødvendige, for saa kunde Administrationen gribe ind. Det ærede Medlem henviste til, at jeg havde stærkt betonet, at der maatte meget skrappe Kontrolbestemmelser til. Ja, der maa nøjagtig saa skrappe Kontrolbestemmelser til, som er nødvendige for at gennemføre Kontrollen, men heller ikke en Smule skrappe, og de Overvejelser, jeg har foretaget i Forbindelse med Administrationen under Forhandlingen om Lovforslagene, er gaaet ud paa at søge at lempe Kontrolbestemmelserne overalt, hvor vi har ment, det kunde lade sig gøre at lempe dem, uden at gøre Kontrollen mindre effektiv, og det har vi ogsaa gjort i Tobaksbranchen. Det ærede Medlem var forarget over, at der paa visse Punkter gælder strengere Regler for Tobakserhvervet end for det Erhverv, vi i Dag taler om, og det ærede Medlem spurgte: Hvorfor skal Tobakserhvervet have det strengere? Dertil er for det første at svare, at Fristelsen er ikke saa lidt større dér, fordi Skatten er større, det er betydelig større Skattebeløb, der hviler paa Tobak, end de, der kommer til at hvile paa Chokolade- og Sukkervarer. Men dernæst vil jeg gerne fremhæve en anden Ting, og det er, at de Bestemmelser, som man har fundet nødvendige for Tobakkens Vedkommende,